

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Teleky-utca 9.

Ide czímezendők az
előfizetési pénzek,
hirdetések és nyiltéri
közlemények.

Előfizetési díj:
Egész évre 4 frt
Félévre 2 „
Negyedévre 1 „
Egyes szám ára 10 kr.

SOMOGYI UJSÁG

Szerkesztőség:

Kaposvár, Zárda-utca 17.

Ide küldendő a lap
szellemi részét illető
minden közlemény.

Bérmentelen küldeményt
nem fogadunk el.

Kéziratokat vissza
nem adunk.

MEGYEI- és HELYI-ÉRDEKŰ, VEGYESTARTALMU HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: szombaton.

Felelős szerkesztő: Noszlopy Tivadar.

Olvasóinkhoz.

A „Somogyi Ujság” szerkesztésétől a mai számmal visszalépek s erre hivatalos elfoglaltságom kényszerít.

E rövid negyed év alatt arra törekedtem, hogy a „Somogyi Ujság” a vármegye érdekeinek hű organuma legyen, e mellett kiváló gondot fordítottunk szépirodalmi rovatainkra is, szóval mindent igyekeztem arra irányult, hogy a lapot minél változatosabbá és érdekesebbé tehessem s ebben munkatársaink jóindulatú támogatásával találkoztam, a kik közé több országos hírű író és írónt is szerencsés voltam megnyerni.

Az előfizető közönség részéről is oly pártolásban részesült a „Somogyi Ujság”, hogy annyi példányban ment széljél, mint akármelyik helyi lap.

Midőn tehát a mai számmal visszalépek a „Somogyi Ujság” szerkesztésétől, fogadják öszinte köszönetemet t. előfizetőink és munkatársaink szives támogatásukért; egyszersmint kérem, hogy a lapot, mely ezentul Magyar János ur szerkesztésében jelenik meg, továbbra is támogatni sziveskedjenek.

Kitűnő tisztelettel, Kaposvár, 1894. márczius 31.

NOSZLOPY TIVADAR,

a „Somogyi Ujság” felelős szerkesztője.

Noszlopy Tivadar ur, a „Somogyi Ujság” szerkesztésétől a mai számmal visszalépve, a lap szerkesztését a jövő számtól én fogom átvenni s arra törekszem, hogy az eddigi irányban minél érdekesebbé és változatosabbá tegyem, — e célból fölkérem az eddigi munkatársakat, hogy jóakaratu támogatásukat, ezentul se vonják meg a laptól.

Részletesebb programot jövő számunkban fogok adni.

Egyszersmind, hogy a leszámolást a lap eddigi szerkesztőjével eszközölhessem, tisztelettel fölkérem azokat, kik a lapot elfogadták, de az előfizetési összeget még be nem küldték, hogy azt kiadóhivatalunkhoz sürgősen beküldeni sziveskedjenek. Tisztelettel. Kaposvár, 1894. márczius 31.

MAGYAR JÁNOS,

a „Somogyi Ujság” kiadóhivatalának.

Néma kegyelet.

A nemzeteknél az mutatja meg leginkább, hogy a műveltség minő fokán állanak, amily mértékben becsülni

tudja egyik vagy másik nemzeti emlékeit és méltányolni a javaért fáradozó nagy embereit.

Világos jele az annak, ahol csak a kegyelet nyomait észleljük, hogy annál a nemzetnél a gondolkodás és az észlelő, megértő képesség fejlett.

És pedig olyan mértékben, ahogy és a minő móddal azt megörökíteni képes.

Az örvendő kegyelet zajos lelkesedésben nyilvánul, a meghatottság néma marad és könyekre olvad, a gyász sötét jelvényeit hordozza; a sirnál kalaplevéve, megtörve, meghajolva, néma merengéssel állunk.

A néma kegyelet lett a megteremtője fokozatosan mindennek, ez igyekezett kifejezést adni küljelekben is a csodálatnak és elismerésnek, melyet kiváló tehetségük iránt érez — mindenha.

Az első népballadától és hős költeménytől, eljutottak a nemzetek a művészi szobrokig, hogy velük kimagasló alakok, világesemények emlékeit megörökítsék. Megírták betűkben a történelmet, hogy el ne vesszen a szó se, mely általuk kimondatott.

A néma kegyelet volt és marad az emberiség, s az egyes nemzetek legszebb vonása mindenkoron.

Erről beszélnek a rég időkől főnnálló egyiptomi kőgúlák, ezt hirdeti a fakereszt melyen megváltó függött.

Főn maradtak régidőkből, a mai korig, mint nagy idők átalakító erők működésének jelképei. Megörökítői az érdemnek, melyet számukra a kegyelet megőrzött és elmelt.

Át költözött az irány a később nemzedékbe és át hozta magával a szellemet is.

Nem-e azt hirdeti, nem-e azt mondja a kettő együtt, hogy minden nagyságnak, nagy küzdőnek kijut a maga Golgotája? És csak, midőn a köznapi élet köréből elköltöztek válnak örök kincseivé az utó nemzedéknek.

Eljön egyszerre az ihlettség percze, világot vet az elköltözött működésére, eljön vele az ártérés, és a néma kegyelet meghatottan kezdi el munkáját,

hogy emlékét látható alakban is megörökítse.

Ezek a jelek úgy maradnak aztán vissza a nemzetek pályautján, mint a távolmérők az utakon, jelölve a haladás útját az utó nemzedék előtt.

És amely nemzet a félreismerhetlen érdem előtt meghajol — az ön magát magasztalja föl, és a néma kegyelet külső jelei által érthetően beszél még az utódokhoz is.

Kossuth gyász a vármegyében.

Kaposvárott a magánházakon, középületeken — a kir. hivatalok s a plebánia kivételével — gyászlógó leng.

A vármegyéből is egyre érkeznek a nemzeti gyászról szóló tudósítások:

Sádról, Faiszról s Pusztakovácsiból is arról értesítenek tudósítóink, hogy a lakosság mélyen gyászol.

Lengyeltőtiában Grf. Zichy kastélyán is kitűzték a fekete zászlót; legjobban érdemes a felemlítésre, hogy a miki rom. kath. templomom is — állítólag a grófnő egyenes meghagyásából — kinn leng a gyászal bevont nemzeti lobogó, valamint a sárdi, faiszi és pusztakovácsi-i rom. kath. templomon is gyászlógó van kitűzve.

Egy megbotránkoztatól hírről is be kell számolnunk, melyről Szigetvári tudósítónk értesít bennünket.

Kossuth Lajos halálának híre városunkban is mindenkre mély lenyomást gyakorol. Az eddig zajos kis város most szomorú, gyászba borult. Minden középületen — kivéven a kir. bíróságot — fekete lobogót lenget az enyhe szellő. A férfiak karjokon, a nők keblükön viselik a gyász jelvényét. A zene nem hangzik. A husvétünnepekre tervezett táncmulatság és műkedvelői — estély elmaradt.

Mindenki érzi a közös, nagy bánatot tudja mindenki ki volt az, akit most milliók siratnak; vérzik mindenkinél szíve, hogy Kossuth nincs az élők között... Csak a helybeli plebánus-helyettes lelkéből halt ki nagy hazafi iránti szeretet s tisztelet legkisebb szikrája is... Csak ő hirdeti nyílt helyen, hogy „Kossuthért még ha katolikus volna, akkor sem tar tana requiemet... ő az, aki megsértette így az egész város közérzetét...”

Óriási felháborodást keltettek a plebánus helyettes ezen, igazán hazafiatlanságáról tanuskodó szavai. A falakon pi-

ros czédulákon olvashatni mindenféle „Abczug Fülöp, levele!“ — (Mert Fülöp István a neve!) — kedden este valóságos tüntetés volt. A plébánia ablakait bedobálták s folyton „Abczug Fülöp“-öt kiabáltak. A vicarius ur pedig erre dühbe jött s kikiabálta: „Bitangok ha el nem mentek innét, agyonlőlek benneteket!“ Természetesen ezen nemcsak hogy nem csillapító de izgató beszéd még inkább dühbe hozta s felingerelte a tüntetőket. A plébános-helyettes ur pedig kettőt lött — puskával — s a helyett, hogy a levegőbe lött volna, a szembe fekvő takarékpénztári épület — ablakába czélt; a sértek ép Csizsár vasuti tisztviselő agya fölött furodtak a falba. A tüntetés ezzel véget ért. Tartanak, hogy ennek fejleményei is lesznek.

A kaposvári izr. imaházban április hó 1-én vasárnap d. e. 11 órakor lesz gyász istentisztelet.

Városunk már apróbb tüntetéseknek is volt színhelye. A Kossuth-térre a városi fiatalság szerdán este elénekelte a Kossuth nótát és a szöveget, esőtörőkön este a Fiume kávéházban akadályozták meg a zeneestély megtartását. A plébánia lakói is tüntetni szándékoztak, de néhány józanabbul gondolkozó fiatal ember tanácsára e szándékuktól elállottak.

A városházán kedden 27-én számos városi polgár érkekezletet tartott, melyen elhatározták, hogy Kossuth Lajosért temetése napján vasárnap délelőtt 10 órakor a szabad ég alatt gyászbeszédet tartatnak. A rendező bizottság elnöke Kovács József jegyző Solti Gyula lett. Szónoknak felkérték Duchon Ödön urat, de nem fogadhatja el a megtiszteltetést, mivel Budapesten a temetésen fog jelen lenni. Alkalmasint Tóth István ügyvéd ur tart beszédet.

A villamvilágítás ügye. A vármegye törvényhatósági bizottsága f. évi február hó 5-én 138. sz. a. hozott határozatával módosítások mellett — mint annak idején már említettük — helybenhagyta Kaposvár város képviselőtestületének ama határozatát, mely szerint a városnak villamvilágítása végett Siemens és Halske czéggel szerződés kötötti rendeltetett. E határozat ellen Kopits N. János és társai főbebezárással éltek s így az ügy a m. kir. belügyminiszterhez lett fölterjesztve, a ki most az iratokat

a szerződés némely pontjának módosítása végett, a vármegye alispánja közvetítésével a város közgyűléséhez visszaküldötte.

A látrányi postahivatal, mely a múlt évi szeptember hó 17-én ideiglenesen bezárítottatott, folyó évi április hó 1-vel ismét meg lesz nyitva. Kézbesítési körébe Visz község és Péntekhely puszta fog tartozni.

Kossuth itthon.

Kossuth Lajos hamva vármegyénk Balaton parti oldalán keresztül e hó 30-án szállítottak Budapestre. Balaton-szentgyörgyön már Paiss Mihály dr. főszolgabíró jelent meg egy küldöttség élén s néhány üdvözlő szót intézett, melyre Kossuth Ferencz válaszlott meghattottan.

Itt a vonathoz hosszabban kellett megállnia, mert Ruttkayné hirtelen beteg lett és Basso-Arnout dr., Kossuth házi orvosa nem engedte a vonatot előbb elindítani, míg Ruttkayné a kapott orvosságok vétele után teljesen jól nem érezte magát.

Most a Balaton partjain száguldott végig a vonat, melynek ablakaiból a Kossuth család mélyen meghatva csodálta a magyar tenger háborgását.

Boglára 11 órakor ért a vonat.

Itt járózódott le a halott utjának egyik legfenségesebb jelenete, Somogyvármegye valamennyi községének küldöttségei itt voltak egybegyűlve. A kis faluház izlése díszítése meglehetően volt. A nép fekete zászlók alatt képezték hosszú sorfalat. A sok ezerre menő közönség élén Szalay Imre és Hentaller Lajos képviselők állottak. A kiszálló Kossuth fiukat Szalay fogadta.

Őnök elvesztettek egy édes atyát, de hisz a magyar nép is édes atyját siratja Kossuth Lajosban. Mi egy eszmét, egy élő tiltakozást veszítettünk el benne őnök mély fájdalomban a magyar nép millióinak könyárjában találhatunk némi vigasztalást, de ki nyújt a magyar nemzetnek vigaszt. Somogyvármegye nevében átnyújt egy babérkoszorút és egyszersmind a nők koszorúját adja át Kossuth Lujza és Kossuth Vilma koporsójára.

A mély meghatottságtól remegő han-

gon előadott beszédre Kossuth Ferencz felelt.

Részvétükért fogadják szíves köszönetemet. Jól mondá kedves barátunk, hogy a magyar nép is elvesztette édes atyját, és így én és öcsém még közelebbi rokonságba léptem a magyar nemzettel. És hogy édes anyámról és kedves nővéremről emlékeztek meg, az nagyon jól esett nekünk. Ha édes anyánk szelleme most reánk néz, úgy ő is igazolja, hogy békében csak akkor jöhött volna ide, ha drága halottjai is elkísérték őt utolsó útjában.

Mély megindultsággal halgatta mindenki e szavakat, mire Telegdí Zsigmond dr. az 1848—49-iki honvédek nevében nyújtott át a családnak részvétfeliratot, melyet Kossuth Ferencz e szavakkal vett át:

A 48-as honvédek hű társai voltak édes atyámnak akkor, midőn meg kellett védeni jogainkat, törvényeinket. Ma már Önök öregek ahhoz, hogy újra harcolniának, ha arra szükség volna, de ha karjaikkal nem is, szíveikkal bizonyára ott volnának Önök most is.

E szavak elhangzása után Czuppon Károly ágost. ev. lelkész forró imát mondott Istenhez, gyönyörű szavakban hálát adva Neki, hogy megadta a nemzetnek Kossuth Lajost.

A két fiú most végig ment a sorfalon, mélyen megköszönve mindenkinek részvételét.

Ezután a vonat tovább robogott s az állomáson mindenütt tengeri nép állt s üdvözlő beszédekkel fogadták a menetet egész Budapestig, a hol a Nemzeti Múzeumban helyezték el a nagy halott rovatba.

HIREK.

— **Gyász Kossuthért.** A marczai-i izr. hitközség képviselőtestülete elhatározta hogy nagy házánkfának Kossuthnak emlékére gyász istentiszteletet rendez, a melyen dr. Klein József ottani kerületi rabb fog szent beszédet tartani. Az istentisztelet a temetést követő egyik legközelebbi később meghatározandó napon fog tartatni. Megamltjuk, hogy egész Marczaliban csak a községházán és az izr. templomnál leng a fekete zászló, az országot ért vesztesség érzésének külső kifejezéséeként.

A „SOMOGYI UJSÁG“ TÁRCZÁJA.

A keringő.

— Remek... isteni! kiáltott föl Erna, magát vánkossan fáradságosan fölemelve, mialatt sötét haja szabadon folyta körül halvány, csak láztól kissé átpirult arcát.

— Valóban, ezt magam is egyik legjobb szerzeményemnek tartom, viszonzá a fiatal művész, önelégülten zárva le a zongora tetejét.

— Azért is légy jó reménységgel — folytató az ágy mellé lépve s neje elsővándorított kezét kezébe véve. — Ha ez a keringő ma este tetszést arat, azonnal el fogom adni Gyémántkövy úrnak, a ki szintén jelen lesz. Tudod Gyémántkövy egy kicsit műértő is és nem tartozik azokhoz a kiadókhöz, a kik nagyon szűkmárkuak. Ah! csak az én, „Visszatérő szerelem“ keringőm megnyerné a tetszését.

— Bizonyára fog neki tetszeni, süttőgő Erna félig lazár pillákkal.

— Akkor vége lesz ennek a nyomorúságnak... legalább is egy pár hónapra, — mondá a fiatal zeneszerző, keztyűjét

gombolgatva s egy tekintetet vetve az, eltört tükröbe — rögtön eselédet fogadok a ki segítségére lesz, s este melletted marad, míg nekem ezeknek az átkozott gazdagoknak a termeiben kell játszanom.

— Ne átkozz senkit, Miklós — kéréle őt Erna szeliden. — A nagy uraknak szüksége van ránk, ez igaz, de lásd, viszont mi sem lehetünk el nálunk nélkül. Inkább tervezzünk, ez oly nagy örömet szerez nekem.

— Igaz. Tehát ha eladtam a keringőt, egy hónapra falura megyünk...

— Pompás lesz. Ismét fogok látni fákat, virágokat, mezőket...

— És magam fogom számodra azt a jó, friss tejet fejni, a mi olyan jót tesz a beteg mellnek.

— Ah drágám!

— Aztán szép, de rövid sétákat fogunk tenni, nehogy nagyon kifáradj. Sok szép virágot, orgonát fogunk szedni és úgy feldíszítjük vele szobánkat, mint egy paradicsomot, mind azokat a dalokat fogom játszani akkor, a melyeket szeretsz — szóval, mennyi életet fogunk élni.

— Hallod... tized ver az óra, nincs veszteni való idő, eredj, kérélek.

— Van még valamire szükséged?

— Nem hiszen mindent ide készítettél az éji asztalkámra. A levesemet, csillapító gyógyszert, vizet — semmi sem hiányzik. Csókolj meg és siess. Én majd aludni próbálok.

— Imádkozz értem, Erna — a keringő sikeréért.

— Egész szívemből. Majd ha hazatérsz el fogod nekem beszélni sikereidet és leírod a szép nők ragyogó toilette-jait.

A beteg teremtés igyekezett mosolyogni. Ha Miklós ezt a mosolyt látta volna, bizonyára nem távozik el.

Tulajdonképpen nem volt bál, de egyike ama ünnepélyeknek, a melyek körülbelül mindent nyújtanak. Táncolnak, egy kicsit fecsegnek, politizálnak, művészetről beszélnek s végig esznek egy fejedelmi soupert.

Ilyen alkalmakkor Ösváry grófné rendesen meghívott egy-egy tehetséges fiatal zenészt is, a kit Gyémántkövy ajánlott neki. Az ürügy a művészetpártolás volt, de a szegény zeneszerzőnek tulajdonképpen egész éjjel robotba kellett verni a zongorát, hogy a főúri fiataliság táncolhasson.

Miklóst is lekötözték mosolylyal fogadta a grófné, mialatt a zongorára mutatott:

— **Köszönet nyilvánítás.** Mindazok, kik szeretett, drága, s felejthetetlen nőm vizeki Tallián Andorné, szül. bocsári Svastics Gabriella elhalálása alkalmával részvétüket akár a gyászszertartáson való megjelenésükkel, akár levél vagy sürgönyileg kifejezni szivesek voltak, fogadják mély köszönetemet. Osztopán, 1894. márczius 27. Vizeki Tallián Andor.

— **Új takarékpénztár Nagyatádon.** N. Atádon egy új takarékpénztár van alakulóban; alaptőkéje 40,000 frt lesz, melyre 100 frtos részvényeket bocsaíjanak ki, ezek már majd mind elkelték. Az új intézet május elején kezd meg működését.

— **Kinevezés.** Főispán ur ó méltósága Messits Jánost vármegyei alszámvevőnek kinevezte.

— **Névmagyarosítások.** Strompf Mór boglári lakos vezetéknévét Takácsra, — Sziladek János balatonbényi lakos Szirmai-ra, — Liebenritt Lajos szuloki illetőségű, gyöngyös-mel léki lakos pedig Endrődi-re magyarosította meg.

— **Artézi kut Lábodon.** Gr. Széchenyi Pál lábodi cukorgyára mellett még 1893. év derekán megkezdte egy artézi kut furását, mely hosszas fáradozás után sem akart eredményre vezetni, noha lefúrtak volt már 400 méternyire. A mult héten végre sikert aratott Ábrahám kutmester: vizre találtak; a kut azóta óránként 420 hektolitert ad.

— **Eljegyzés.** Dr. Tóth József jeles ügyvéd Igalban, a vármegyei társaskörök kedvelt tagja eljegyezte Szöllőssy Margit kisasszonyt Budapestről.

— **Tallián Andorné,** szül. bocsári Svastics Gabriella a korán elhalt szép fiatal asszony elhunytáról melyről már lapunk mult számában megemlékeztünk, a következő gyászjelentést vettük: Alulírottak fájdalomtól megtört szívvel jelentik, hogy a forrón szeretett drága nő: feleség, leány, unoka, testvér, meny és sógornő. Bocsári Svastics Gabriella életének 27-ik, boldog házasságának 4-ik évében hosszas betegség és haldoklók szentségének ájtatos felvételé után f. hó 21-én délután 6 órakor jobblétre szenderült. A boldogultnak hült teteme f. hó 23-án d. u. 3 órakor fog Osztopánban beszenteltetni, f. hó 24-én d. u. 3 órakor pedig Szt. Gálós-kéren a családi sirboltban fog örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szentmise-áldozatok f. hó 28-án Osztopánban és Szent-Gálós-kéren fognak a Mindenhatóknak bemutatattni. Osztopán 1895. márcz. hó 22.

Áldás és béke lebegjen drága hamvai felett! Szülők: bocsári Svastics Gabor és neje szül. dévaványai Halasy Róza Nagyanya: özv. dévaványai Halasy Ignácné szül. vizeki Tallián Mária Nagynénje: dévaványai Halasy Antonia. Férj: vizeki Tallián Andor. Testvér: bocsári Svastics Aladár. Após: vizeki Tallián Pál. Anyós: névedi Botka Hermine. Sógornők: vizeki Tallián Ilona. férj. bessenyői Skublies Zsigmondné. Vizeki Tallián Gizella. férj. manyai Koller Jánosné Saárdi Somssich Ilona, férj. bocsári Svastics Aladárné.

— **Emléket Jósikának!** Aprilis 28-dikán lesz száz éve, hogy Jósika Miklós báró, a magyar regény atyja, megszületett. A magyar nemzet szívéhez, képzeletéhez, sőt tudásához a magyar története mind máig senki közelebb nem hozta, ennek erősítő forrását gazdagabban senki nem táplálta, mint Jósika. A Kisfaludy-társaság keblében, melynek elnöke Jósika volt, mozgalom indult meg, hogy a költő születésének százados évforaulója alkalmából legalább egy szerény mellszobrot állítsanak emlékének. A megalakult bizottság most küldte szét gyűjtőit, a közásra szólítva fel mindazokat, a kik a nemzeti irodalmat szeretik. Az adományok márczius 15-dikéig Kozma Andor pénztárnokhoz küldendők, az Első Magyar Általános Biztosító Társaság palotájába (Budapest, Vigadó-tér.) Az adományokat a hirdalok fogják nyugtázni.

— **Halálozás.** Gundy Gyuláné, szül. Varga Lujza közütszletben és szeretetben álló urnó, f. hó 24-én életének 45-ik évében rövid szenvedés után meghalt karádon. Temetése 27-én, általános részvét mellett történt, a gyászoló család a következő jelentést adta ki: Gundy Gyula és leánya Gábris fájdalomtól tört szívvel jelentik a felejthetetlen jó feleség, illetve édes anya Gundy Gyuláné szül. Varga Lujza asszony életének 45-ik, boldog házasság 24-ik évében folyó márczius hó 23-án hajnali 1 órakor 12 napi szenvedés után agyszélhűdés következtében beállott gyászos elhuvytát. A megboldogult hült tetemei márcz. hó 24-én délután 3 órakor adtának át az örök nyugalomnak a karádi sirkerben, az engesztelő szent mise a karádi templomban márczius hó 27-én fog a boldogult lelkiüdvéért az Urnak bemutatattni. Somogy-Karád, 1894. márcz. Adj Uram örök nyugodalmat neki!

— **Halálozás.** özv. Noszlópy Tituszné hosszas szenvedés után, f. hó 26-án, 69 éves korában, Nagyatádon el-

hunyt. Temetése nagy közönség jelenlétében, általános részvét történt. A család által kiadott gyászjelentés így szól: Alulírottak mély fájdalomtól megtört szívvel jelentik a szeretett anya és nagyanya özv. noszlópy Noszlópy Tituszné szül. ikldő Szabó Teréziának élete 69-ik évében hosszúság szenvedés után f. hó 26-án este 7 órakor történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak hült tetemei f. hó 28-án d. u. 4 órakor fognak az evang. szertartás szerint a helybeli közsikerben örök nyugalomra tétetni. Nagy-Atád, 1894. márczius 26. Béke lebegjen porai felett! özv. Gyulasy Gézáné szül. noszlópy Noszlópy Lujza, noszlópy Noszlópy Emilia, dr. noszlópy Noszlópy Gáspár gyermekei dr. noszlópy Noszlópy Gáspárné szül. Salzmann Zsófia meny. Noszlópy Géza, Noszlópy Gáspár, Noszlópy Kálmán unokái.

— **„Történelmi Tárca-Napló“-t** adott ki a Kolozsvárt megjelenő „1848—49. Történelmi Lapok“ ez év márczius 15-ére. A csinos kiállítású könyvecske dióhéjba szeritva, magába foglalja az 1848—49. év történetét. Kossuthnak két képe és Petőfi kézírata teszik változatossá és ereklevevétekkel bírónvá a kis füzetet. Iskolák, testületek a muzeumtól előállításai árban, 8 kért szerezhethetik meg, ha legalább 100 példányt rendelnek. A hégagptóló kis munkának már az ötödik kiadása van sajtó alatt s 11 ezer példány forog belőle közkezen.

A rendkívüli közgyűlés

A folyó hó 30-ra összehívott rendkívüli közgyűlésen a bizottsági tagok nagy számmal voltak jelen s Tallián Gyula főispán ur megjelenvén, kiemelte, hogy a közgyűlést Kossuth Lajos nagy hazánkfia elhalálása miatt szükségesé vált intézkedések tárgyában tett indítvány folytán hirta össze, meglevén győződve arról, hogy ezzel nemcsak az indítványtevők, hanem Somogyvármegye egész közönségének kívánságát teljesítette; mert a nagy halott fölött nem egyesek, nem pártok, vagy osztályok, hanem a nemzet gyászol! Ki nemzeti küzdelmeink legfőbb eszméit az elhunyt nagy ember személyével, nevével ferasztotta egybe.

Vesztesége fölött Somogyvármegye közönségének, mint a nemzet egy fogadának, közérzete bizonyára mély fájdalomban nyilvánul, s ennek kifejezése is

— Nemde, később gyönyörködtetni fog ön bennünket művészetével?

Az estély ragyogón fényes volt. A politikai irodalom és művészet legkiválóbbjai voltak jelen. Gyönyörű költeményeket szavaltak, két urnó énekel, Miklósnak kellett őket kísérni. Végül megkezdődött a táncz.

— Most itt az idő, hogy eljátsza keringőjét, sugta Gyémántkövy fiatal pártfogoltjának.

Ez, benső izgalomtól remegve ütötte meg az első akkordokat. Bűbájos szép zene volt, az eleje fájó, búsongó melodia később mindig vidámbbá, csapongóvá válva s a visszatért boldogság ujjongó refrénjével végződve.

Azonban hogy ennek a gyöngéb, finom zenének minden szépsége át legyen érezve, kellett volna, hogy a társaság figyeljen, csöndben maradjon, de ezt nem tette, sőt egypár tánczolni vágyó kaczer leányka odaforakodott a zoogora mellé s közülök a legbátrabb tolmácsolta is a közóhajt:

— Nem ezt, nem ezt. Hiszen ez valószínűs szenderdal, mindjárt elalszunk rajta. Hol szedte össze, az Istenért — játszsa inkább a Boccaccio-walzer!

— Igen a Boccaciot, a Boccaciot! kiáltották most karban a leánykák.

Miklós azonban erre képtelen volt most.

Főjét szédülni érezte és halotthalványan emelkedett föl a zongorától.

— Képtelen vagyok játszani — dagogá — oly rosszul vagyok!

— Lehetetlen! De valóban, mégis... Hiszen ön reszket mint a ki lázban van — szólt az elésítő főrné — milyen kár, most már a leánykák nem tánczolhatnak... Kívánja, hogy fogatomon kísértessen haza.

Miklós udvariasan megköszönte és gyorsan távozott. Gyémántkövy utána sietett, míg elérte a lépcsőn. A vastag ur lihegett és igyekezett őt vigasztalni:

— Nagyon, nagyon sajnálom kedveském a dolgot, de maga is be fogja látni... különben a keringő egészen csinos dolog volna... csak... no hogy is mondjam... csak egy kissé unalmas és egyhangú... aztán meg sokban emlékeztet Chopin valsejaira... ő, ezért nem akarom önt világról se plagiummal valódni... nagy szellemek találkoznak — máskor más valami jobban fog sikerülni Önnek... Hiszen tudja Ön, hogy járt Gouvod is először, pedig „Taust“-ja mé-

gis halhatatlan, ah, az a remek balett, a „Helyettem kis virág“, a „Hülei király balladá“-ja meg az „Ekszer ária“...

Miklós azonban rá sem hallgatott többé. Mint a kit a furia kergetnek rohanat le a lépcsőn, ki a hűvös, ködös éjszakába.

Halkan, nagyon halkan, hogy beteg nejtől ne ébresze, lépett be a szobába. Erv ott feküdt a vánkosen halványan, sötét haja elbomolva s kezeit keblén összekulcsolva, ajkai halkan megmozdultak:

— Falura fogunk menni... a jó, üde lég gyógyulást ad majd.

Miklós a pamagra dobva magát kétségbeesetten meredt maga elé. Ugy tetstett neki, mintha egy nagy, sötét üveget látna. a mely tele van halotti koszorukkal.

Ah! csak legalább volna annyi ereje a szegény beteggel együtt vele leszállani, oda abba az utolsó menedék-helybe, a hol az élet minden csalóka álma, a dicsőség minden kába reménye, a gond, a bánat, minden-minden örökre elhallgatnak!

a fölkezt király személye iránti tartozó loyaltás nem is ellentétes fogalmak, ha a helyes arányt és összhangot megtudjuk őrizzük!

Erre kérve és figyelmeztetve ő méltósága a törv. bizottság tagjait, a közgyűlést megnyitotta.

Ezután olvastatott Kapotsfy Jenő és társai indítványa Kossuth Lajos elhunytá folytán a Magyar nemzetet ért gyász alkalmából teendő intézkedések tárgyában.

A törv. bizottság az indítványt egyhangulag elfogadván, kimondta:

1., hogy a nagy halott elhunytá fölötti mély fájdalomnak jegyzőkönyvileg kifejezést ad, —

2., hogy Kossuth Lajos élvülhetetlen érdemeiért örökhálóját kifejezve, azt jegyzőkönyvbe iktatja, —

3., hogy örökké élő emlékül, az országosan fölláttatandó emlékszobor költségeihez hozzájárul és megbizsa alispán urat, hogy erre nézve annak idején tegyen előterjesztést;

4., hogy a nagy halott temetésére alispán ur vezetése alatt küldöttséget meneszt és a vármegye nevében a ravatalra koszorút helyez; —

5., hogy mindezekről Kossuth Lajos családját részvétírat kapcsán értesíti.

CSARNOK.

Alkonyórák.

Szép, csöndes alkonyat van,
Még dereng egy sugár,
Csakhamar az is elhuny,
Leszáll az esthomály.
Imára hi a csöndben
A bugó estharang,
Elmondom bensőséggel,
Szívemben nincs harag.

Hosszasan elmerengek,
A szürke alkonyon ...
Nem szállong tarka képek
Félé gondolatom,
Nem látom viszont mindazt,
Mi egykor hevített,
Az idő rég elmosta
Az álomképeket.

Szabadon száll a lélek
A kék magasba föl,
Hol egy-egy fényes csillag
Magában tündököl,
Mint annak, a magasban
Saját világa van,
Nap nélkül is van fénye,
És nem ég czéltalan:

Teremt saját világát,
Betölti kis körét,
S minék saját világa
Van, nem maradt sötét.
Ragyognak ott fönn ... bár, ha
Nem egyformán nagyok,
Fényt kisebb csillag is vet —
Minő tán én vagyok.

Elég e világ nékem,
Betölti szívemet:
Az összesért dobogva
Magasztosan szeret,
Eszményekért hevülten
Alkotja meg magát,
S e tiszta légköréből
Árasztja sugarát.

Mire képes a féltékeny ember.

— Rajz. —

A szép, barna fűrtű Ilona érthető aggodalommal volt telve. Noha nem tett egyebet, mint ebéd után meglátogatta unokanővérét, ott bezíguet játszott, theát ivott és néhány vén agglegény nyel fecsegett, mégis rettegett, mert Lajos, ura és parancsolója olyan féltékeny volt, mint egy velencei mór és a semmiben is valamit látott.

Vajjon hinni fog-e Lajos most is? — Elhiszi-e csakugyan, hogy unokanővé-

rénél töltötte a délutánt, Lajos a ki, ha együtt voltak a színházban és véletlenül félre nézett, mint egy tigris, csattogó fogakkal sugta fülébe:

— Kire nézett ön?

Csodálatos ... de soha se gondolt Lajos arra a szép, fiatal emberre, a kinek egy szobát adtak ki lakásukból, a kinek ajtaja az ő erkélyökre nyílt.

Igaz, hogy Ilona erényes volt, soha sem gondolt kalandra, de ma, mikor úgy rettegett, önkénytelenül eszébe jutott, hogy az a fiatal ember voltaképpen nagyon csinos és hogy ajkai pirosak, mint a rózsá, és fényes, fekete haja olyan, mint az eleven bársony ...

Ez mind eszébe jutott Ilonának, midőn most, éjjel előtt üzenegy órákor, dideregve futott föl a lépcsőkön, puha, meleg kis lakásába.

Lajos a kandalló előtt ült, lábait keresztbe rakva, egykedvűen szívta cigarettáját, egy szóval sem kérdezve, hol töltötte eddig az időt.

— Oh kedvesem, — kezdé aztán a leglágyabb hangon, végig nézve Ilona nedves köpenyén — te egészen átázta a nedves, márcziusi esőben. Most csak gyorsan vetkőzz le, és sies az ágyba.

Az udvarias férj még maga is segített nejkének a levátközésnél és sajátkezűleg akasztotta föl az átázott köpenyt.

Ilona mosolygott mint a gyermek, a ki egy félig megérdemelt büntetés elől megmenekült, aztán idegesen összevonta vállait, befutott a hálószobába.

De ebben a pillanatban vasmarokkal ragadta meg karját Lajos és rekedt hangon kiáltozó fülébe:

— Asszonyom, én nem tudom honnan jön ön, azt se tudom, hogy kellemsen töltötte-e idejét, de arról már jól álllok, hogy a mulatság folytatása nem les olyan kellemes.

Aztán mielőtt a szerencsétlen Ilona megakadályozhatta volna, fölnyitotta az erkély ajtaját és vékony cipőben, könnyű mousselin ruhájában ki asztotta a hideg, nedves éjszakába.

Az asszony kétségbeesve hallotta mint fordul meg a kulcs a zárban és egyre távolabb hangzottak hozzá Lajos kemény, hangos lépte.

Sirni, zokogni kezdett, dörömbölt az ajtón, mind hasztalan. Othello hajthatatlan maradt. Előbbi szelidsége csak látszat volt, melylyel féltékenységet palástolta. A szegény Ilona vaczogó fogakkal átkozott meg minden unokanővért, bezíguet s theát.

Egymásután hallotta az órák ütését és kétségbeesett, mert tudta, hogy reggelig itt kell maradnia.

És Lajos valóban hajthatatlan maradt. Szíve majd megszakadt, midőn hallotta, hogy zuhog le az eső a kövezetre, de nem engedett ... ki tudja, vajjon unokanővérénél volt-e igazán ... ha nem, úgy bűnhődjék.

Egyszerre csak, derengeni kezdett már a hajnal, midőn az erkély ajtaja mögött egy halk, édes hangot hallott; esdekelné Lajos:

— Édesem, hajnalodni kezd ... azt hiszem ideje volna már, hogy bebocsáss; nem magamért, de jöhetnek a kofák, a falusiak a piacra és mit fognak azok mondani, ha engemet ilyen toilletben látnak meg az erkélyen ... pongyolám nagyon is nem idegen férfi szemek elé való.

Lajos az utolsó szóknál gyorsan föl szakította az erkély-ajtót és Ilona besurrant a szobába.

Csodálatosképpen a menyecske éppen nem reszketett valami nagyon, sem halavány nem volt a hidegtől, sőt mosolygott és mintha ajka egyik szögletében egy

pajkos, nagyon pajkos kis ördög kukacs-kált volna férjura mra.

— Nemde kellemes éjszakája volt asszonyom! — gunyolódott Lajos.

— Bizonyára uram! — viszonzá nyugodtan Ilona, és a pajkos ördög szájszögletében még incselkedőbbé vált.

— És nem fázott?

— Nem. Mert hevített az a gondolat, hogy ön a mai délelőtt folyamán el fog menni unokanővéremhez, a hol meggyőződhet teljes ártatlanságomról. Most se fázom, csak fáradt, rendkívül fáradt vagyok.

Midőn a szép Ilona délben fölébredt, a bűnbánó férjgáya előtt térdelt és kezében egy ékszer-tokot tartott, melyben gyémántok csillogtak:

— Ilona, ártatlanság és tisztaság anygala, meg tudsz-e bocsátani. — Voltam unokanővérednél, valóban ott theáztál drágám, oh! bocsáss, bocsáss meg örült féltékenységemért.

Es a szép, barna fűrtű Ilona egy kegyes mosolylyal megbocsátott Othello urnak — a kinek még most sem jutott eszébe megnézni, hogy az erkély-ajtón milyen könnyen át lehet járni annak a szép, fényes háju urfinak a kamrácská-jába, a ki tőlök bírta azt albréletbe.

Szerkesztői üzenetek.

R. R. Szigetvár. Köszönjük. Kérjük máskor is szives tudósításait. T. példány iránt aztán majd intézkedünk.

Olga. A tárcza meglehetősen ügyesen van megírva. Csak azt nem tudjuk elképzelni, hogy tegyen az lehetséges hogy: „Ella lélekzetvesztve süppedt a karszékbe. Elájult. Gondolatai megszüntek és egy más világba kalandoztak, hol érzelmeinek kuforrássa bugyog.” Jaj kérem ez furcsa! De öntől jobb is telik. Próbálkozzék újból!

Csicsi. Leveled igen érdekesen volt megírva, jót mulattunk rajta!

A kislutri legutóbbi huzásai.

— Márczius 28-án. —

Brünn: 19 70 40 46 90

Gabona árak.

A kaposvári piacon legutóbb a következők voltak a gabona árak:

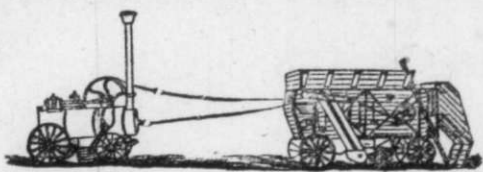
Buza	6.40 — 6.80
Rozs.	5. — 5.30
Zab	6.20 — 6.80
Arpa	5.50 — 7 —
Kukorica	4.50 — 4.70
Bab	5 — 5.20

Vonatok menetrendje.

Indul Kaposvárról:

Zákány felé, személy v. d. u. 3 48 perekor	
" " " reggel 8 óra "	
" " " éjjel 3 " 38 "	
" " " gyors v. d. u. 6 " 49 "	
Dombóvár felé, szem. v. éjjel 1 " 23 "	
" " " gyors v. d. e. 9 " 24 "	
" " " vegyes v. " 10 " 46 "	
" " " este 8 " 8 "	

Összes gazdasági gépek
elsőrangú minőségben.

saját **hazai** gyártmány

Stedbező feltételek!
GŐZCÉPLŐGÉPEK
Segítségnyosabb átok!

Rövidített levezetím:
GAZDASÁGI GÉPGYÁR, BUDAPEST.

ELSŐ MAGYAR
GAZDASÁGI GÉPGYÁR RÉSZVÉNY-TÁRSULAT.
Gyártelep: KÜLSŐ VÁCZI-UT 7.

POSGAY SÁNDOR

gép- és lakatosgyára Kaposvárott

Sétatér-utca 15. sz.

Elvállal mindennemű gépek, különösen varrógépek győkeres javítását jótállás mellett jutányos árért; ugyszinte gőzcéplőgépek kezelését, kiválólag ajánlja rézöntődéjét.

Továbbá új szivattyús kutak, tűzifecskendők, tizedes mérlegek készítését, saját találmányu

felnyithatlan bizonysági zárait

kevés tüzelő anyaggal használható vas tüzhelyeit és szobasürgőnyeiket. Elvállal mindennemű saját készítményű épület lakatos munkát, melyet nem a vasárúsnál szerez be, mint más lakatosok az öntött vasalást, hanem azt maga készíti, miért is munkájáért felelősséget is vállal.

Végre tudatja a gőzgéptulajdonos urakkal, hogy a gőzcéplőgépek a sok kontár gépkezelők által szakszerűen nem kezeltetnek s nem javíttatnak, miért is ma már sok gép idő nap előtt tönkre jut, így vagy eladni, vagy becsereálni kénytelen a gazdaközönség, mind mellőzve lesz azon aggály, ha hozzám fordulnak javítás és kezelés végett, mely csekélységbe kerül, mert csak a gépnek szabálytalan összeállításában van a hiba, innéut van, hogy a gép contra gőzzel dolgozik tetemes tüzelőanyagot és vizet kíván és erőt még sem bír fejteni, innéut van, hogy a tűzcsövek megfolynak és a tűzszekrény elég; továbbá a szalmá törekrázó és dobtengely, ha már egészen laposra elköpött, saját találmánya szerint megacézolja, melynek jóságáért kezéskedik és csak fele árba kerül mint az új.

Teljes tisztelettel

POSGAY SÁNDOR
műgyet okl. gépész és lakatos.

Kárpitos műhely, épület és butorgyár

Kaposvár, Korona-utca 7. szám (Darnay fivérek házában.)

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint az eddigi butorraktáramat meg-nagyobbitottam és hogy a concurrenziát kiállhattam **gőzerőre** berendeztem, hogy saját készítményű butorokkal a nagy közönség kivanalmainak eleget tehessek.

Ezek után elvállalok bármínemű nagyobb szabású asztalos munkát ugymint: egész épületekhez szükséges asztalos munkák előállítását a legszolidabb kiállítással a legjutányosabb áron.

Készletben tartok saját készítményű teljes szoba berendezéseket a legegyszerűbbtől a legfinomabbig. Mindennemű **ebédlő, háló, nappali és salon** berendezéseknek bármí féle formában leendő előállítását a legizlésebben és legjutányosabban elvállalom.

Kárpitos műhelyemben készülnek mindennemű kárpitos munkák. Ezen szakból elvállalok szobák berendezését, kárpitolását és butorok csomagolását.

Gyáramban készült lőszőr, tengerifü és ruganyos ágybetétek, különféle dívánok, ugymint magas tölgyfa ebédlődíván, ottmán és salon garnitúrák raktáron tartatnak.

Vasbutor, hajlitott butor és képek raktáramban feltalálhatók.

Elvállalok mindennemű butor és kárpitos munkák javítását.

A midőn még a n. é. közönség figyelmét felhívom raktáram és gyáram szives megtekintésére — pártfogását kérve, maradtam

kiváló tisztelettel

PETERKA JÓZSEF,
kárpitos.

MAGYAR JÁNOS

könyvnyomdája, „Somogyi Ujság“ kiadója

Kaposvárrott, Teleky-utca 9. sz.

7

A nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlom a legujabb betűkkel dúsan felszerelt

KÖNYVNYOMDÁMAT

hol minden a nyomdászati szakba vágó munkákat izlésesen és tisztán kiállítva készítek.

Magamat, valamint üzletemet a n. è. közönség figyelmébe ajánlva, maradtam

teljes tisztelettel

MAGYAR JÁNOS.